

**188 länder mot 3: USA, Israel & Palau,
och 2 som avstod: Marshallöarna och Micronesien**

När ska ni fatta att detta är rena skitpolitiken?

Eva Björklund

För 20:e året i rad krävde FNs Generalförsamling den 13 november i år att USA ska häva sin ekonomiska, finansiella och handelsblockad mot Kuba. På presskonferens i Vita huset efter omröstningen undrade en journalist vid namn

Matt: När ska ni inse att resten av världen anser att detta är rena skitpolitiken?

Vita husets vice talesperson,

Toner: svarade på frågan:

Matt, tvärt emot vad du anser är vi ...

Matt: Inte vad jag anser. Det är resten av världen. Ni talar hela tiden om världssamfundet. Det är världssamfundet som har sagt sin mening.

Toner: Vår politik förblir densamma.

Matt: Jag vet. Men om världssamfundet har talat och ni inte är med, är det då inte världssamfundet? Erkänner ni att världssamfundet – alla världens länder utom dessa 3 och 3 till som avstod från att rösta – uttalat att det är en dålig politik och måste ändras? Uppfattar ni det som att världssamfundet har talat – med en röst?

Toner: Vår Kuba-politik har tillkommit med syftet att skapa bättre band med Kubas folk vid sidan av regeringen. Du känner till vår oro över Kubas regering.

Vår politik förblir densamma. Den kommer inte att ändras.

Matt: Kan ni acceptera att det är världssamfundet som talat och uttalat sig mot den politik som ni bedrivit under fem årtionden?

Toner: Jag har ju just förklarat –

Matt: Att ni inte kan.

Toner: -att vår Kubapolitik förblir oförändrad. Ja.

USA kan inte försvara sin politik. Men har makten att strunta i det världssamfund som i den årliga blockadomröstningen är mer enad än i någon annan fråga. Det borde vara medialt intressant, men passar inte den mediala dagordningen. Inte en enda svensk dagstidning, radio eller teve tog upp saken.

Framkalla hunger, förtviolan och störta regeringen

Kubas utrikesministers, Bruno Rodriguez, inledde sitt tal i Generalförsamlingen med att citera USAs syfte att: ”framkalla besvikelse och missmod på grund av ekonomiskt missnöje och svårigheter [...] försvaga ekonomin genom

forts sid 4

forts från sid 3

att förvägra Kuba pengar och förnödenheter och minska nominella och reala löner, framkalla hunger, förtvivlan och störta regeringen.”

Syftet angavs i starten 1960, och är detsamma fortfarande: ”President Obama talade visserligen inledningsvis om ’en ny början med Kuba’ och: ’Jag tror att vi kan leda in förhållandet mellan USA och Kuba i ny riktning och inleda ett nytt kapitel av närmande som kommer att fortsätta under mitt mandat.”

Trots detta har de senaste fyra åren präglats av ihållande skärpning av blockaden ”i synnerhet dess extraterritoriella dimension, fastän denna församling med konsekvent och överväldigande flertal - 20 år i rad - har antagit resolutioner som kräver ett slut på denna politik.”

Rodriguez påpekade också att blockaden mot Kuba också ”skadar USA-medborgarnas och företagets intressen, särskilt i tider av ekonomisk kris och hög arbetslöshet. Och enligt alla opinionsundersökningar kräver de en politisk förändring (...) Varför då fortsätta att slösa hundratals miljoner dollar av skattebetalarnas pengar i den fruktlösa och olagliga omstörtande verksamheten mot Kuba? Varför skada sitt förhållande till andra stater, däribland de egna allierade, med extraterritoriella åtgärder mot internationell rätt?”

USAs ”alltmer olustiga relation till Latinamerika och Kariabien”

Blockaden undergräver också trovärdigheten för USA:s utrikespolitik och kostar mycket i form av isolering och dubbla måttstockar, framhöll Rodriguez: ”Den har under 50 år inte visat sig effektivt kunna uppnå sitt syfte utan innebär ett oöverstigligt hinder i USA:s alltmer olustiga relation till Latinamerika och Karibien. Genom att häva blockaden skulle USA:s regering förhindra ytterligare misskreditering av sina humanitära insatser och skulle inte längre vara en ständig kränkare av kubanernas mänskliga rättigheter.”

Att USA sätter upp Kuba på sina listor över stater som stöder terrorism, enbart för att kunna motivera skärpta åtgärder mot Kubas finansiella transaktioner, ”undergräver också kraftigt både effektiviteten och trovärdigheten i den internationellt kampen mot detta fruktansvärda gissel.”

Blockaden skadar inte bara Kuba

Den skadar också många av medlemsländerna. Rodriguez tog några exempel:

- I november 2011, krävde USA 175 500 US-dollar i böter av tyska Commerzbank för att dess filial i New York tagit uppdrag som konsult åt en kuban och stått som garant för betalning till ett kanadensiskt företag.

- I juni 2012 tvingade USA holländska ING-banken att betala historiens högsta bötesbelopp påfört en utländsk bank, böter 619 miljoner dollar, för påstådda brott bland annat mot Kuba-blockaden.

- I december 2011 fick Hilton Hotel i Trinidad och Tobago, statligt ägt och med driftsavtal med hotellkedjan, stränga order från USA att inte upplåta lokaler åt Caricom's fjärde toppmöte mellan medlemsländernas och Kubas

stats-och regeringschefer.

- I juli 2012 fick två direktörer för resebyråen Carlson Wagonlit Travels (CWT) franska filial sparken för att ha sålt paketresor till Kuba. Företaget riskerar bötesstraff på \$ 38 000 dollar för varje såld resa.

Det är vad som menas med blockadens extraterritoriella karaktär, att USA genom USA-dollarnas ställning som världsv valuta och ländernas underdånighet kan tvinga dem att följa USA-lagar. Och det är bara några exempel på denna absurda politik som världens alla länder – utom de tres gäng – röstar emot men finner sig i.

”Oerhörda och oöverskådliga skador”

För kubanerna är de skador blockaden orsakar ”oerhörda och oöverskådliga. Den orsakar lidande, umbäranden, svårigheter som drabbar varje familj, varje barn, varje kvinna och man, varje person med funktionsnedsättning, varje gammal och sjuk.” Rodriguez tog några exempel:

- Barnhjärtavdelningen på sjukhuset ”William Soler” kan inte få tag i läkemedlet Levosimendan för att behandla hjärtsjuka barn med hjärtsvikt, för det tillverkas av ett USA-företag.

- På avdelningen för kardiovaskulär kirurgi kan det hundratals barn under ett år som årligen behandlas inte få det intravenösa näringstillskott – också tillverkat av ett USA-bolag - som behövs för att bättre kunna klara av en operation

- Omöjligheten att få köpa skinexpanders vävnadsplattor för hudtransplantation från USA tvingar Kuba att köpa dem på mer avlägsna marknader till högre pris Det försvårar och förlänger vården av barn som lider djupa brännskador.

- Pacemaker-elektrofysenheten på Institutet för kardiologi och kardiovaskulär kirurgi saknar en modul för tridimensionell anatomisk icke fluoroscopiskt scanner för att undersöka hjärtats arytmi punkter, efter att USA-företaget Saint Jude tvingats dra sig undan. Detta gör det omöjligt att genomföra endovaskulär behandling av komplexa arytmier.

- Kubanska barn som lider av lymfatisk leukemi och stöter bor vanliga mediciner, kan inte behandlas med läkemedlet ”Elspar”, skapat för dessa fall av intolerans. Försäljning till Kuba är förbjuden för läkemedelsbolaget Merck & Co

- Kubas ögonläkare inte kan använda transpupillar termisk behandling (Terapia Térmica Transpupilar) för att bota näthinne cancer (retinoblastom) så att barn kan behålla det drabbade ögat.

Blockaden är ett massivt, uppenbart och systematiskt brott mot ett helt folks mänskliga rättigheter.

Den är en aggressionshandling och ett ständigt hot mot landet. Det är också genom sin extraterritoriella karaktär en grov kränkning av internationella handelsregler, fri sjöfart och staternas suveräna rättigheter.

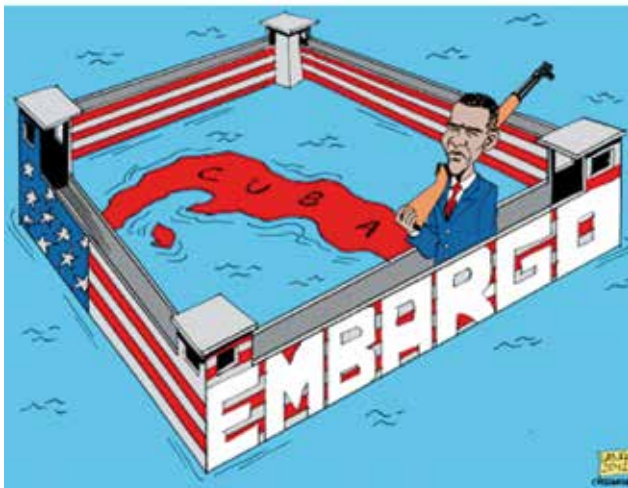
Rodriguez hänvisade till av generalsekreterarens rapport som visat att ”den ekonomiska skada som

forts sid 5

forts från sid 4

ackumulerats under mer än 50 år, fram till 2011, uppgår till 1 660 miljarder dollar, mer än en miljon miljoner, rigoröst och återhållsamt beräknat på grundval av dollarns värde i guld.” (...)

”Varje tänkande människa kan föreställa sig vilken levnadsstandard och utveckling vi kunde ha uppnått om vi haft tillgång till dessa summor.”

Ensidig aggression, måste hävas ensidigt

Blockaden och övriga fientligheter från USA är ensidiga, och måste därför hävas ensidigt av USA. Det är Kubas krav. Kuba är som alltid berett att överlägga om en normalisering förbindelserna ”genom en respektfull dialog utan förhandsvillkor, på ömsesidig och jämlik grund, utan att inkräkta på vårt oberoende och suveränitet” framhöll Rodriguez. Han lade ännu en gång fram Kubas förslag till dagordning för bilaterala samtal för normalisering av förbindelserna. Förutom hävandet av den ekonomiska, finansiella och handelsblockaden innefattar dagordningen

- att Kuba tas bort från den godtyckliga och orättfärdiga listan över terroristländer; att lagen om ”kubansk anpassning” - Adjustment Act - hävs liksom politiken ”våt fot, torr fot” samt ersättning för ekonomiska och mänskliga skador;

- att USA återlämnar det landområde som ockuperas av marinbasen i Guantánamo och att radio- och TV-aggressionen upphör, liksom finansieringen av den inhemska undergrävande verksamheten och

- ”Ett avgörande inslag i denna dagordning är frigivningen av de fem kubanska antiterroristkämpar som orättvist och grymt hålls fängslade i detta land.”

Kuba erbjuder samarbete

Utrikesministern upprepade också Kubas erbjudande om samarbete inom områden av stort gemensamt intresse, till exempel kampen mot narkotikahandel, mot terrorism, mot människohandel och samt för förebyggande och begränsning av naturkatastrofer och skyddet av miljön och de gemensamma haven. ”Vi föreslår också att återuppta samtalen, ensidigt avbrutna av motparten, om för en normalisering av in- och utvandring och återställande av postförbindelserna.